

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112010772
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8112010772.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2012, v trestnej veci obžalovaného L. T. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného O. K. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/62/2012 zo dňa 30.8.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku u obžalovaného L. T. výrok, ktorým bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a u obžalovaného P. W. celý výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného L. T. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., ul. L. V. č. X,

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon tohto trestu podmiennečne o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 alinea tretia, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných návykových látok.

Podľa § 61 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci - digitálnej váhy čiernej farby.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. K..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 4T/32/2012 zo dňa 30.8.2012 uznal obžalovaných L. T., O. K., P. W. vinnými zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok,

jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času prvej polovice roka 2011 až do 6.10.2011 na rôznych miestach v L. si obvinení L. T., O. K. a P. W. zabezpečovali navzájom medzi sebou, ako aj od iných doposiaľ nezistených osôb omamnú a psychotropnú látku a to marihuanu a pervitín a to tak, že obv. L. T. si zabezpečoval opakovane pervitín od O. K. za sumu 50-60 eur za pol kubíka, ktorý pervitín prechovával v mieste svojho bydliska, časť užíval pre svoju potrebu a časť postupne odpredával ďalším osobám, okrem iného aj T. G., T. W., I. B., Q. U., O. W., T. G., ako aj obv. O. K., taktiež obv. L. T. si opakovane za sumu 10 eur za dávku zabezpečoval marihuanu od obv. O. K. a ďalších doposiaľ nestotožnených osôb, ktorú marihuanu prechovával v mieste svojho bydliska a tiež predával ďalším osobám a v presne nezistenom čase v mesiaci august 2011 obv. L. T. zabezpečil pre T. G. od obv. O. K. za sumu 120 eur kúpu najmenej 10 dávok pervitínu, pričom obv. O. K. si opakovane za sumu 50-60 eur zabezpečoval od nezistenej osoby pervitín, ktorý v mieste svojho pobytu prechovával a následne predával ďalším osobám a to obvineným L. T. a I.

T. a tiež obv. O. K. si opakovane zabezpečoval kúpu marihuany od obv. P. W. a ďalších doposiaľ nezistených osôb za sumu 10 eur za dávku, ktorú marihuanu predával osobám v mieste svojho bydliska a následne túto odpredával ďalším osobám a to najmä J. O. a G. Z., ako aj obv. T. a obv. P. W. si opakovane zabezpečoval marihuanu od nezistenej osoby, ktorú predával v mieste svojho bydliska a následne za sumu 5 až 10 eur túto predával ďalším osobám a to najmä: J. O. a G. Z., ako aj obv. K., kde dňa 06.10.2011 obv. W., po tom, čo si zabezpečil od neznámej osoby marihuanu v množstve 8,27 g s obsahom 5,5 % THC, túto prechovával v osobnom motorovom vozidle zn. Honda Accord, EVČ: PO-XXXED, z ktorého množstva mal časť poskytnúť obv. K., z ktorého množstva sa dá pripraviť 17-46 obvykle jednorazových dávok, kde marihuana je v zmysle zákona číslo 13/2004 Z. z. zaradená do I. skupiny omamných látok a metamfetamín, ako účinná látka pervitínu, je v zmysle zákona č. 13/2004 Z.z. zaradená do II. skupiny psychotropných látok.

Za to im súd uložil:

L. T.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci - kovovej drvičky striebornej farby a vodnej fajky z PVC.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ochranné antitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

O. K.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. n/ Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci - kovovej fajky striebornej farby, kovovej škatuľky striebornej farby s označením Euro a plastovej drvičky červenej farby.

P. W.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Za použitia § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák. a s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon tohto trestu podmienične odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. stanovil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 2 alinea tretia, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných návykových látok.

Podľa § 61 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci - digitálnej váhy čiernej farby.

Po vyhlásení, odôvodnení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie proti výroku o treste vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným. Odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.10.2012. Vo vzťahu k obžalovanému L. T. poukazuje na skutočnosť, že konania sa dopustil v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia. Doposiaľ bol trikrát súdne trestaný. Z toho je nepochybné, že obžalovaný si nedokázal vážiť dobrodenie zákona spočívajúce v podmieničnom odsúdení za iný trestný čin a napriek tomu, že musel mať vedomosť, že v čase plynutia skúšobnej doby má viesť riadny život a nedopustiť sa trestného činu či priestupku, dopustil sa vedome a dobrovoľne úmyselného protiprávneho konania drogového charakteru. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, charakter a rozsah trestnej činnosti a skutočnosť, že doposiaľ bol trikrát súdne trestaný a skutku sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby, nie je možné považovať súdom uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby za trest postačujúci. Vo vzťahu k obžalovanému O. K. poukázal, že ten bol doposiaľ trikrát súdne trestaný a tiež, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 2T 9/2012 zo dňa 9.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2012, bol uznaný vinným z trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a iné a u tohto obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie nepodmieničného trestu s použitím asperačnej zásady. Aj samotná skutočnosť, že obžalovaný sa aj v minulosti okrem iného dopustil aj trestného činu drogového charakteru svedčí o tom, že uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby s prihliadnutím na osobu obžalovaného, rozsah a charakter trestnej činnosti je u obžalovaného nedostačujúci. Tento návrh okresného prokurátora na verejnom zasadnutí krajského súdu korigoval prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý sa nestotožnil s názorom, že obžalovanému O. K. má byť uložený súhrnný trestný čin, pretože nejde o súbeh trestnej činnosti po zohľadnení odsúdenia Okresným súdom Malacky a to trestným

rozkazom zo dňa 18.1.2010. Vo vzťahu k obžalovanému P. W. prokurátor konštatuje, že neboli zistené okolnosti, ktoré by podmieňovali mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vykonaným dokazovaním u tohto obžalovaného neboli zistené okolnosti prípadu ani pomery na strane obžalovaného, ktoré by takéto postup odôvodňovali. Odôvodnenie súdu, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal ako súčasť sociálneho prostredia, v ktorom žil, v ktorom sa realizoval, nie je podľa zákona okolnosťou, ktorá by odôvodňovala zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu a uloženie podmieničného trestu odňatia. Prokurátor poukázal na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a konštatuje, že uložené tresty obžalovaným by neplnili tento účel. Vzhľadom na osoby obžalovaných, ich doterajší život a samotné okolnosti spáchania trestného činu, použitie nižšej trestnej sadzby nedáva ani ten najmenší predpoklad, že účel trestu sa môže dosiahnuť trestami kratšieho trvania. Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Dňa 9.11.2012 obžalovaný O. K. podal na poštovom úrade podanie označené ako sťažnosť. Neskôr na verejnom zasadnutí konkretizoval, že ide o odvolanie proti rozsudku. Poukázal na tú skutočnosť, že v tomto konaní do doby pred hlavným pojednávaním mal obhajcu zvoleného. Mesiac pred hlavným pojednávaním, keďže sa nedohodol s obhajcom na odmene, bol mu obhajca ustanovený, ktorý za ním raz došiel do ústavu na výkon väzby. Ten mu uviedol, že má sa priznať k spáchaniu skutku. Snažil sa mu vysvetliť, že nie je dilerom drog, iba užívateľom. Obhajca mu zdôraznil, že je potrebné urobiť vyhlásenie o vine a on iba z obavy, aby nedostal 10 rokov, pod jeho nátlakom sa priznal aj k veciam, ktoré nespáchal. Zdôraznil, že v priebehu vyšetrovania, ani vyšetrovateľ ani prokurátor sa nezaoberali podnetmi, ktoré posielal na jednotlivé inštitúcie. Jeho podnety boli zamietnuté. Zdôraznil, že nikdy nikomu nepredal drogy. Dvakrát sa iba finančne zložil s T. na 10 dávok pervitínu, ktoré si následne rozdelili.

Poukázal na tú skutočnosť, že jeho družka bola tehotná, tak prestal užívať pervitín. Zdôraznil skutočnosť, že nikdy nepredal pervitín T. ani O.. Nikdy nepredal marihuanu. Rovnako od nikoho nedostal peniaze, ako to tvrdil vo svojej výpovedi Z.. V deň zásahu si mal kúpiť dávku marihuany od W. a to iba pre seba. Zdôraznil, že s pervitínom prestal zhruba 2 mesiace pred svojím zadržaním a s marihuanou sa tiež rozhodol skončiť, o čom svedčia aj znalecké posudky. Poukázal na tú skutočnosť, že chce dosiahnuť spravodlivý proces a spravodlivý trest, pretože je nevinný a nechce niesť vinu za iných.

Na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd na základe tohto odvolania prokurátora dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné v prospech obžalovaných L. T. a P. W..

Odvolanie podané O. K. krajský súd hodnotil ako odvolanie osoby, ktorá sa ho výslovne vzdala, pretože po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný O. K. vyhlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie aj za osoby oprávnené podať ho v jeho mene.

Obžalovaný L. T., O. K. a P. W. na hlavnom pojednávaní, tak ako to konštatuje súd prvého stupňa vo svojom rozsudku, urobili vyhlásenie o tom, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý je im kladený za vinu obžalobou. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 257 Tr. por. Všetci obžalovaní boli na hlavnom pojednávaní poučení osobitne aj podľa § 257 ods. 5 Tr. por., že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Súd prvého stupňa po postupe podľa § 257 Tr. por. , po zistení stanoviska prokurátora podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že prijíma vyhlásenie obžalovaných a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a výrokom o uložení ochranného liečenia u obžalovaného L. T..

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami pre ukladanie trestov, ktoré vyplývajú z § 34 ods. 1 Tr. zák. U každého z obžalovaných zhodnotil osobu obžalovaných, prihliadal na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, zohľadnil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a mal na zreteli aj možnosť dosiahnutia nápravy.

U obžalovaného Petra T. zistil, že žije v spoločnej domácnosti s družkou a majú spoločne jedno dieťa. Dopusiať bol trikrát súdne trestaný. Z toho dvakrát právoplatne odsúdený bol pre majetkovú trestnú činnosť k podmiennečným trestom odňatia slobody. Priestupkovo bol riešený 7-krát. U obžalovaného L. T. ako poľahčujúcu okolnosť súd prvého stupňa zohľadnil, že sa priznal k spáchaniu skutku. Svoje konanie oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. l/, n/ Tr. zák.). Na druhej strane zohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 m/ Tr. zák. a to, že za trestný čin bol už v minulosti odsúdený. Po ustálení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností upravoval prvostupňový súd trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu, aj keď trestnej činnosti sa dopustil v priebehu skúšobnej doby, sa u obžalovaného L. T. dosiahne trestom odňatia slobody nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov.

Krajský súd musí poukázať na tú skutočnosť, že okresný súd pochybil pri zaradovaní obžalovaného L. T. do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Výrok o zaradení v písomnom vyhotovení rozsudku a tak, ako aj rozsudok bol vyhlásený, bol taký, že obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Na druhej strane v odôvodnení rozsudku, na str. 5 rozsudku, súd prvého stupňa odôvodňoval, že podľa § 48 ods. 2

písm. a/ Tr. zák. zaraďuje obžalovaného L. T. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd toto pochybenie súdu prvého stupňa napravil, majú na zreteli samotnú skutočnosť, že obžalovaný L. T. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, teda správne má byť zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Keďže ide o oddeliteľný výrok v napadnutom rozsudku, zrušil krajský súd túto časť rozsudku a obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom

stráženia. U obžalovaného L. T. krajský súd sa stotožnil aj s výrokom, ktorým bol uložený obžalovanému trest prepadnutia veci a rovnako aj s výrokom o uložení ochranného antitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Prokurátor okresnej prokuratúry v odvolaní vo vzťahu k obžalovanému O. K. sa domáhal uloženia súhrnného trestu a súhrnný trest mu mal byť ukladaný podľa asperačnej zásady. Tento návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov bol na verejnom zasadnutí modifikovaný prokurátorom krajskej prokuratúry. S týmto názorom, ktorý prezentoval prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove, že neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu a aplikácie ustanovení o uložení trestu podľa asperačnej zásady, krajský súd sa stotožnil a poukazuje, že v prvom rade je potrebné pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného P. W. mať na zreteli definíciu súbehu trestných činov. Pretože táto definícia je základná pri ustálení, či sa v ďalšom majú použiť zásady pre ukládanie súhrnného trestu, resp. nie. Tu je potrebné zdôrazniť, že súbeh niekoľkých trestných činov je daný vtedy, ak v medziobdobí, medzi okamžikom spáchania prvého z nich a okamžikom spáchania časovo posledného z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin tohto páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý by bol vôbec prvým odsudzujúcim rozsudkom ku ktorému vyhláseniu v trestnom stíhaní pre onen trestný čin došlo a ktorý by neskôr ako odsudzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť a na ktorý je potrebné prihliadať. Takýmto rozsudkom vo vzťahu k O. K., ktorý prerušil súbeh trestnej činnosti, je trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 204/09 zo dňa 18.1.2010, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, f/ Tr. zák., ktorý spáchal dňa 18.1.2009. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanému 3.2.2010. Nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2010. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že obžalovanému O. K. je potrebné ukladať samostatný trest odňatia slobody za tento trestný čin. Aj podľa názoru krajského súdu, účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného O. K. dosiahne trestom odňatia slobody po zohľadnení prítiažujúcich okolností a na druhej strane poľahčujúcich okolností nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda trestom odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pretože obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade so zákonom je aj rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia veci a to kovovej fajky striebornej farby, kovovej škatuľky striebornej farby s označením Euro a plastovej drvičky červenej farby.

Súd prvého stupňa zhodnotil osobu obžalovaného P. W., ktorý žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Doposiaľ súdne trestaný nebol. V súčasnej dobe navštevuje vysokú školu a snaží sa preukázať, ako to sám konštatuje, že došlo u neho k zmene. Súd prvého stupňa u obžalovaného P. W. zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť jeho pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti a samotné vyhlásenie o vine. Na druhej strane prítiažujúcu okolnosť nezistil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že tieto okolnosti samy o sebe je potrebné považovať len ako všeobecné poľahčujúce okolnosti. V tomto prípade ide o viac významných okolností ako pomery páchatel'a, ktoré v súhrne nadobúdajú taký význam, že ich možno posúdiť ako výnimočné okolnosti odôvodňujúce použitie mimoriadneho zníženia trestnej sadzby. Tu je potrebné zdôrazniť, že ak by boli zohľadňované aj ako poľahčujúce okolnosti aj pomery na strane páchatel'a, došlo by k dvojitému zohľadňovaniu týchto skutočností. Teda súd v tomto smere zrušil výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému P. W.. Na druhej strane krajský súd ešte zdôrazňuje, že je potrebné mať dôslednejšie na zreteli charakteristiku osoby obžalovaného P. W., pretože obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, viedol bezúhonný život, v súčasnej dobe je študentom vysokej školy a trest uložený aj na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda nepodmienečný trest odňatia slobody by bol pre obžalovaného citeľným zásahom do jeho osobných práv. Podľa názoru krajského súdu, použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne a účel trestu je možné dosiahnuť aj kratším trestom odňatia slobody. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že sú splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a stotožnil sa s tým, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Vzhľadom na doterajší bezúhonný život obžalovaného P. W., vzhľadom na prostredie, v ktorom žije, súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody, preto krajský súd sa stotožnil s tým, že výkon trestu odňatia u obžalovaného P. W. podmiennečne odložil a to na skúšobnú dobu s probačným

dohľadom. Podľa názoru krajského súdu, skúšobná doba v trvaní 5 rokov je dobou primeranou a postačujúcou. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný P. W. dopustil, uložil mu primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných návykových látok. Rovnako mu uložil aj trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy čiernej farby.

Obžalovaný O. K. po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, sa výslovne vzdal svojho práva podať odvolanie proti rozsudku. Zároveň si neželal, aby niektorá z osôb na to oprávnených podala v jeho

prospech odvolanie. Krajský súd podľa § 316 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného, pretože toto odvolanie podala osoba, ktorá sa ho výslovne vzdala.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.